

на точно тези писмени сведения и реалните резултати от разкопките се пресъздава една картина, в която ясно се виждат правилата, спазвани при подготовката и реализацията на едно погребение.

В днешно време се опитваме да дадем едни ясни термини, които да обрисуват погребалните практики или съоръженията, използвани от тогавашното население. Но винаги на преден план трябва да се разполагат автентичните термини от античните автори. Тези термини имат предимството да са синхронни на описаната действителност. От друга страна елинският понятиен апарат, съпоставен към чужди „варварски“ паметници, може единствено непряко да отрази техния характер (Василева 2000, 81).

Най-често употребяваната дума за гроб от елинските автори е „τάφος“. При Омир думата означава погребалните обреди и тяхното изпълнение. Другата дума, която се използва в античната литература е „σήμα“. Първото и основно значение на тази дума е „знак“, „белег“. Използването на думата „σήμα“ като „белег“, по който се открива гробното съоръжение, може да се изтълкува и като надгробна могила, надгробен паметник, а и самия гроб. След като убива Долон, Одисей затрупва доспехите му с клонак и им поставя белег. С тази дума срещаме Херодот да назовава могилата на лидийския цар Алият. Друга дума, която също се отнася до надгробна могила, е и „τύμβος“. С този термин е означен надгробие то на Патрокъл и гробът на сина на Крез. Терминът започва да се използва много често в творбите, а смисловата разлика с „τάφος“ е, че означава не изкопаното, а натрупаното. Насипването на могила се отбелязва с „χώμα“. Основното ѝ значение е земен насип, дига, вал или укрепение. По този начин Херодот описва могилите на богатите траки (в същност „εὐδαίμονες“) (Василева 2000, 83).

Разглежданите по-горе термини оформят пред изследователите една теоретична стойност, в която става известно, че за елините, а и за древните народи въобще, от особено значение е маркирането на сакралното място, каквото е всеки гроб, независимо дали е извършена кремация или трупополагане. Честата употреба в творбите на причастни форми, на отглаголни съществителни ни навежда на мисълта, че за тогавашните хора по-съществено е действието или ритуала. Обозначаването на действията, свързани с погребването: вкопаване, натрупване, поставяне в затворено пространство в повечето случаи създадено изкуствено довежда до появата на термини, които обозначават думата гроб. Другото важно наблюдение е, че повечето използвани термини обозначават както гроб, така също и